

9. December

Kære Christine og Frederik,

Da jeg var svømmet ind til søbredden igen, så jeg hvem eller hvad det var Kook stod og talte med. Det var vel nok den mærkeligste mand jeg nogensinde havde set.

Jeg mener, hvem har nogensinde set en mand med hovedet slået nede i maven.

Ja det var altså noget jeg gik ud fra. Jeg mener, ”Jeg slår hovedet ned i maven på dig” er jo en sætning, der ikke er fremmed.

Men det viste sig, at det slet ikke var tilfældet.

”Da jeg gik i seng for at sove i går aftes så jeg helt normal ud, men da jeg vågnede i morges, var min krop væk”, forklarede manden venligt. ”Du skulle vel ikke ha’ set den ligge heromkring?”.

Jeg rystede forfærdet på hovedet.

”Ja den kan jo ikke være kommet langt væk” forsatte manden, ”uden ben og arme. Egentlig gør det ikke så meget, men min kone er ikke så glad. Hun blev slemt forskrækket da hun så mig i morges”.

”Hvis du tror jeg vil ha’ en mand uden krop, tager du fejl. Du må omgående ud for at lede efter den”, sagde hun, og jog mig ud af huset.

Manden så bekymret ud.

”Det er de nerver; hun er lidt nervøst anlagt”, forsatte han, ”hun vil ikke nøjes med at lave mad til én, selv om det er billigere”.

”Skulle jeg sidde og spise eller drikke kaffe helt alene, mens du bare ser på . Du kan lige tro nej. Herud med dig, og komme ikke tilbage uden krop ”, sagde hun.

I kan tro der var mange ting jeg gerne ville ha spurgt ham om, men vi kunne jo ikke stå der hele dagen, så vi sagde farvel til manden, og begav os videre i det dejlige vejr. Ikke ud til havet, men ind i skoven.

Det var en dejlig kølig skov, som skyggede for den bagende sol. Vi gik på en lille sti, og ved siden af løb en rislende bæk.

Fuglene fløjtede lystigt, bierne summede, og små røde, blå, og gule blomster stod og nikkede i skovbunden, mellem de grønne bregner.

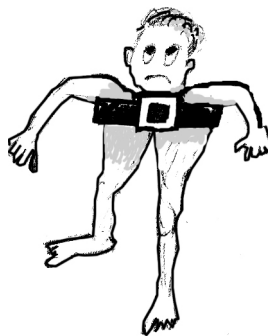
Pludselig fik jeg øje på et pragtfuldt kirsebærtræ, med tusinder af mørkerøde saftige og modne kirsebær.

Jeg var selvfølgelig blevet både tørstig og også lidt sulten ovenpå svømmeturen, så jeg løb hen til træet, og skulle lige til at plukke nogen af de dejlige skinnende røde bær, da der pludselig dukkede en gammel kone frem bag træet.

”Goddag unge mand ” sagde hun med rystende stemme, ”du kunne vel ikke tænke dig at hjælpe mig med at plukke nogle af de dejlig bær? Jeg selv er blevet for kroget og gammel til det ”.

Forsættets.

Julehilsen fra Kook og Peder

Onkel Peder's fantastiske julerejse

En helt anderledes julekalender til højtlesning for sengetid

© Peder Henning Pedersen ♥ Tilrettelæggelse: Skawprint-Skagen